

те на себе си, ако ти прѣгрѣши братъ ти, погади го; и ако са покае, прости мѸ. И седемь пѸти на день ако ти прѣгрѣши, и седемь пѸти на день са възвѣрне кѸмъ тебе, и рече: покайвамса, да мѸ простишь.

Въ Еѡвѡта на д; недѣла.

Отъ Лѡка зачало 49.

Иа онова врѣмѡ, като възрѡше Исусъ по пѸта, рече мѸ нѣкой си: Господи, ще додж слѣдъ тебе, гдѣто и да идешь. И рече мѸ Исусъ: лисицы-ты имѡтъ легаа, и птици-ты небесны гнѣзда; а Сынъ челоѡческѡй нѣма гдѣ глава да подклони. Я на дрѡги го рече: вѡрви слѣдъ мене; а той рече: Господи; дай ми дозволеніе да идѡ първомъ да погребѡ отца си. Я Исусъ мѸ рече: остави мѡртва-ты да погребѡтъ мѡртва-ты си; а ты иди проповѣдай царство-то Божіе. Рече и дрѡгъ: ще додж слѣдъ тебе, Господи; но първомъ дозволи ми да са опростѡ са домашни-ты си. Я Исусъ мѸ рече: Никой, който е тѡрилъ рѡка-та си на рѡло, и глѣда назадъ, не е спосовенъ за царство-то Божіе.

Въ недѣла д; по въздвиженіе,

Отъ Лѡка, зачало 66.

Рече Господь таа притча. На нѣкой си богатъ челоѡкъ нивѡ-та мѸ дадоха много плодж. И мислѡше си въ себеси, и дѡмаше:

Какво да направѡ? защото нѣмамъ гдѣ да съберѡ плодове-ты си. И рече: това ще да направѡ: да съборѡ житници-ты си, и да съградѡ по голѣмы; и ще да съберѡ тамъ сички-ты си жита, и нмота си. И да рекѡ на дѡшѡта си: Дѡше! имашь много пригоды вложены, замного години; Почивай, ѡждь, пѡй, и весели са. Я Богъ мѸ рече: Безѡмне! Таа ноцъ ще ти изицѡтъ дѡшѡ-та; а това, що си приготвилъ, комѸ ще вѡде? Така (быва) на тогова, който събира за себе си, и не богатѣе въ Бога.

Въ понедѣльникъ на і; недѣла,

Отъ Лѡка зачало 86.

Иа онова врѣмѡ, фѡрисен-ти попытаха Исуса, кога ще доде царство-то Божіе? а той имъ отговори, и рече: Царство-то Божіе нѣма да доде съсъ изгѡбѡданіе; Нито ще (ви) рекѡтъ: Ето тѡка (е) или, ето тамъ: Защото, ето царство-то Божіе вѡтрѣ въ васъ (е). И рече на оученицы-ты: ще доджтъ дни, когато ще пожелаите да видите единъ отъ дни-ты на Сынѡ челоѡческаго, и нѣма да видите. И (като) ви рекѡтъ: ето тѡка (е), или, ето тамъ (е): да не отидете, нито да тичѡте подирѣ (мѸ). Защо както свѣтѡвица-та, коато блѡска отъ единѡмѡ (край) на поднебесна-та, свѣти до дрѡгѡмѡ (край) на поднебесна-та, така ще вѡде и Сынъ челоѡческѡй въ своѡ си день. Но първо трѣѡа (той) да пострада много, и да вѡде отхѡжренъ отъ тоѡ родъ.

Въ вторникъ і;